

Scenariusz zajęć dla dzieci z
wykorzystaniem literatury

Chichotek i przygoda z książkami

Joanna Dąbrowska

Temat tygodnia:

W bajkowym świecie Tappiego

Temat dnia:

Chichotek i przygoda z książkami

Cele ogólne:

- rozwijanie zainteresowania literaturą,
- kształtowanie szacunku do książek,
- rozwijanie zainteresowań przyrodniczych,
- zachęcanie do wypowiedzania się na forum grupy.

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- uczestniczy w zabawach ruchowych i muzyczno-ruchowych,
- majsterkuje, buduje, wykorzystując materiał naturalny,
- przedstawia swoje emocje i uczucia używając charakterystycznych dla dziecka form wyrazu,
- dostrzega emocjonalną wartość otoczenia przyrodniczego, jako źródło satysfakcji estycznej,
- szanuje własność swoją i innych,
- ocenia zachowania własne i innych, jako dobre lub złe, respektuje przyjęte normy,
- potrafi wypowiadać się na określony temat,
- odpowiada na pytania,
- opowiada o zdarzeniach z przedszkola,
- próbuje odtwarzać chronologiczny ciąg zdarzeń.

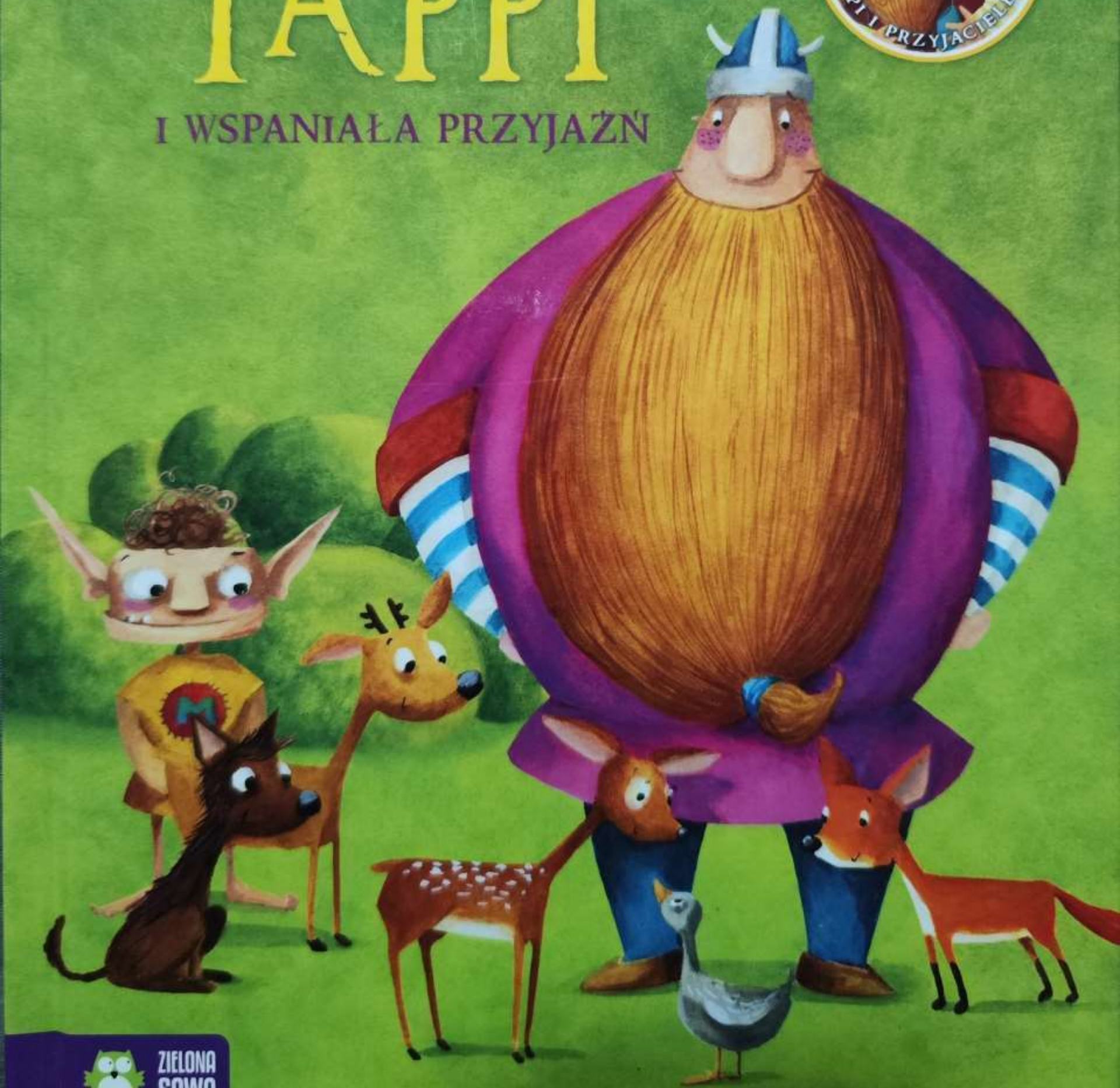
Środki dydaktyczne

- Tekst opowiadania "Chichotek i przygoda z książkami", patyki, rolki po papierze toaletowym, kartony, wata, tamburyno, biała farba plakatowa, płyta CD
"Rymowanki-Zapraszanki", karty ruchowe, worek, czapka mikołaja, gałazki iglaste, szyszki, książka, kartki, gazety, gumki recepturki, figurki zwierząt leśnych, drzew

MARCIN MORTKA

TAPPI

I WSPANIAŁA PRZYJAŹŃ

Literatura

Marcin Mortka, *Chichotek i przygoda z książkami [w:] Tappi i wspaniała przyjaźń*, Zielona Sowa, Warszawa 2021.

ZIELONA
SOWA

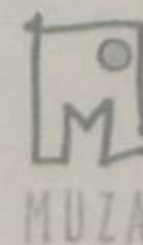
Literatura

red. Elżbieta Kowalewska, *Leśna szkoła dla każdego. Zaprzyjaźnij się z przyrodą*, Muza SA, Warszawa 2017.

Leśna szkoła dla każdego

Zaprzyjaźnij się
z przyrodą

Peter Houghton i Jane Worroll

Przebieg zajęć - ranek:

1. Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań

Dzieci schodzą się do sali. Każdy bawi się w kąciaku zainteresowań samodzielnie, albo z towarzyszeniem nauczyciela, jeśli tego potrzebuje.

2. Książka na mojej głowie! - zabawa ruchowa z elementem równowagi

Dzieci ustawione w kole, jeden za drugim. Każde z dzieci otrzymuje książkę z kąciaka czytelniczego. Dzieci maszerują w kole, jeden za drugim, z książką na głowie. Starają się by książka nie spadła podczas marszu.

3. Zimowe zabawy na śniegu - zestaw ćwiczeń z kartami ruchowymi

Nauczyciel prezentuje dzieciom karty ruchowe. Dzieci mogą też losować karty. Dzieci wykonują ćwiczenia wskazane na kartach ruchowych.

Link do kart ruchowych:

https://drive.google.com/file/d/15-z1osp-0zdnFg3IGR-_r_fLAejRsvNy/view

Przebieg zajęć - zajęcia główne cz.1:

- 1. Tworzymy koło** - zabawa muzyczno - ruchowa do piosenki z płyty "Rymowanki - zapraszanki". Dzieci tworzą koło i tańczą do muzyki. Na koniec piosenki dzieci siadają w kole.
- 2. "Magiczny worek"** - zabawa dydaktyczna - wprowadzenie do tematu zajęć. Nauczyciel chowa w worku przedmioty związane z tematem zajęć: książkę, kartki, szyszkę, gałązkę drzewa iglastego, czapkę świętego Mikołaja. Chętne dzieci bez zagładania do worka dotykają znajdujących się w nim przedmiotów i próbują odgadnąć co to za przedmiot.
- 3. "Chichotek i przygoda z książkami"** - odczytanie opowiadania przez nauczyciela.

Przebieg zajęć - zajęcia główne cz.2:

4. Rozmowa na podstawie opowiadania poparta pokazem ilustracji z książki.

- Jaka pora roku wdarła się do Szepczącego Lasu?
- Na co czekał troll Marudzik i Chichotek?
- Jakich prezentów nie wręcza dzieciom święty Mikołaj?
- A jakie prezenty wręcza?
- Co dostały dzieci z Szepczącego Lasu?
- Czy wszystkie dzieci były zadowolone z prezentów?
- Co dzieci zrobiły ze swoimi książkami?
- Czy dzieci postąpiły dobrze czy źle niszcząc książki?
- Jak dzieci naprawiły swój błąd?

Podsumowanie rozmowy: Nigdy nie wolno niszczyć książek. Trzeba o nie dbać.

Przebieg zajęć - zajęcia główne cz.3:

5. Śnieżki - zabawa ruchowa z elementem rzutu. Dzieci tworzą kule z gazet i urządzą zabawę w bitwę na śnieżki.

6. „Wyprawa do Szepczącego lasu z Patykiem Wędrownikiem” – spacer do lasu – obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie

Dzieci podczas spaceru obserwują zmiany zachodzące w przyrodzie wczesną zimą. Podczas spaceru każde dziecko znajduje sobie patyk według uznania. Warto pilnować tylko by patyki nie były zbyt duże. Uprzedzamy też dzieci by nie zbierały niebezpiecznych przedmiotów (np. ostrych). Dzieci zbierają różne przedmioty, które tworzą swoistą historię ich podróży po lesie. Umieszczają zebrane przedmioty na patyku za pomocą gumek recepturek.

7. „Historia podróży do Szepczącego lasu” – rozmowa podsumowująca podróż do lasu

Dzieci siedzą w kole wraz z nauczycielem. Każde dziecko po kolei opowiada, co zaobserwowało podczas spaceru, na podstawie swojego Patyka Wędrownika opowiada swoją osobistą historię. Opowiada o tym co przeżyło i jak się czuło podczas spaceru.

8. Podziękowanie dzieciom za zajęcia i pożegnanie piosenką <https://www.youtube.com/watch?v=RqVGwDUx4Vs>

Przebieg zajęć - popołudnie:

1. Pada śnieg - zabawa orientacyjno - porządkowa

Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach tamburyna. Na przerwę w muzyce zatrzymują się, naśladują palcami rąk spadający śnieg i wypowiadają rytmicznie tekst: śnieg puszysty z nieba leci, cieszą się dorośli, dzieci.

2. Gdzie jest książka? - określanie położenia

Dzieci określają położenie książki względem krzesła. Każde dziecko ma przed sobą krzesło. Nauczyciel prosi, by dzieci położyły książkę: na pod, obok, za, przed krzesłem.

3. Nasz zimowy Szczepczący Las - praca plastyczna

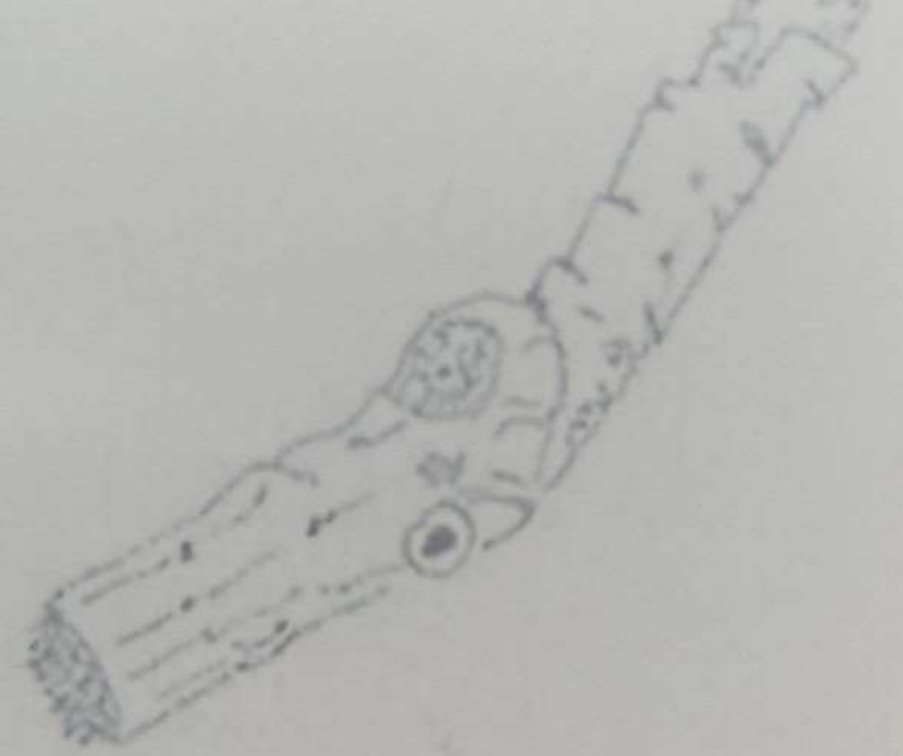
Przygotowanie wraz z dziećmi zimowej makiety lasu z kartonów, rolek po papierze toaletowym, waty. Dzieci wykorzystują zimowe figurki dostępne w sali. Malują makietę na biało farbami plakatowymi. Można wykorzystać również materiały naturalne znalezione w lesie - gałązki iglaste, szyszki itp.

KIJEK WĘDROWNICZEK

Według tradycyjnych przekazów tego rodzaju kij został wymyślony niegdyś przez Aborygenów, rdzennych mieszkańców Australii po to, żeby zapisywać przebieg wędrówki i ułatwić późniejsze zrelacjonowanie jej innym. Do kija przymocowywane były różne przedmioty związane z miejscem, które wędrujący Aborygeni odwiedzili, a także z uczuciami, refleksjami i doświadczeniami, jakie mieli w czasie podróży.

O Patyku Wędrowniku

O Patyku Wędrowniku

Magia kija polega na tym, że każdy z nich jest niepowtarzalny. Nie istnieje ani dobry, ani zły sposób jego tworzenia. Każda podróż jest inna, a więc inne są sposoby na jej obrazowe zapamiętanie.

Wspomnieniem ciepłych słonecznych promieni przeświecających przez korony drzew w lesie może być liść. Piórko

O Patyku Wędrowniku

może przypominać ptasie trele,
a kamyk jakieś uczucie. Żołądź może
przywołać obraz mijanego starego
dębu. Różne kolory gumek lub
różnej długości kawałki wełny
przymocowane do przedmiotów
mogą również oznaczać miejsca czy
odzwierciedlać nasze myśli i uczucia.

Podczas spacerów dzieci mogą swobodnie biegać i zbierać wszystko, co tylko je zainteresuje. Taka aktywność pobudza ich kreatywność i wyobraźnię. Uczy być prawdziwie obecnym, patrzeć i słuchać uważnie,

O Patyku Wędrowniku

O Patyku Wędrowniku

skupiać uwagę na tym, co dzieje się wokół nich, i co to dla nich oznacza. Budzi w nich ciekawość świata przyrody, a także wyrabia umiejętność komunikowania się i empatię – obie cechy przydatne do relacjonowania wyprawy i słuchania relacji innych. Już samo przymocowywanie przedmiotów do kijka rozwija zdolności manualne.

Zawsze mnie zaskakuje to, co dzieci wybierają do zamocowania na

swoich kijach. Mój synek przytwierdził starą piłeczkę tenisową przegryzioną na pół przez jakiegoś psa. Moją odruchową reakcją było „Nie dotykaj tego, to brudne!”, ale sama siebie upomniałam, że to mu nie zagraża, a kijek wędrowniczek jest jego własnością. Porzucona piłka stała się ciekawym, kolorowym przedmiotem o mechatej fakturze, wyraźnie rzucającym się w oczy. Papierki po cukierkach, zgubione piłeczki, ptasie pióra... wszystko ma swoją wartość twórczą!

O Patyku Wędrowniku

MIEJSCE	Idealnym miejscem jest las, ponieważ jest tam dużo patyków, a także ogromne zróżnicowanie przyrody i terenu, ale nadaje się każde naturalne środowisko.
GRUPA WIEKOWA	Od 4 lat
UCZY DZIECI...	<p>Używania wyobraźni</p> <ul style="list-style-type: none"> • kreatywności • skupienia • ciekawości • zdolności manualnych • empatii • więzi z przyrodą • komunikacji z innymi

O Patyku Wędrowniku

ZESTAW

- ⇒ Patyki (najlepiej znalezione na ziemi)
- ⇒ Kawałki sznurka/wełny w rozmaitych kolorach
- ⇒ Gumki recepturki w różnych kolorach

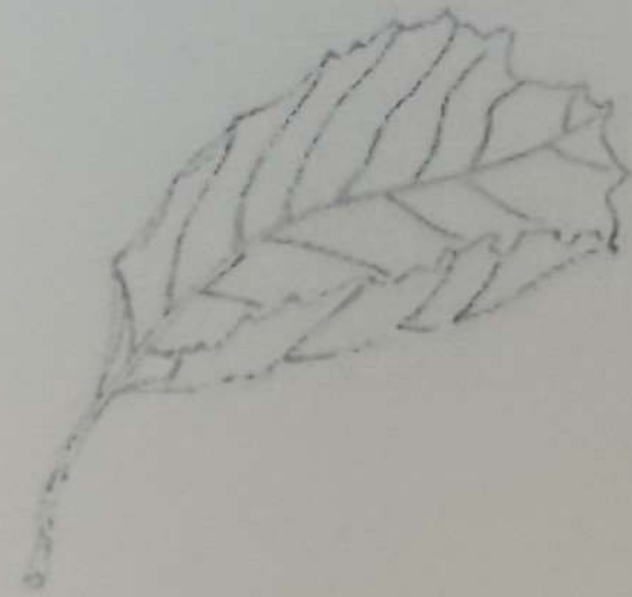
Przygotowania

Ułóż w myślach trasę, jej początek i punkt końcowy. Poinformuj wszystkie dzieci, że pójda na wycieczkę, o której potem będą chciały opowiedzieć swoim kolegom i rodzinie. Kijek wędrowniczek

O Patyku Wędrowniku

O Patyku Wędrowniku

pomoże im wszystko zapamiętać.
Potem znajdźcie patyki. Każdy
powinien sam sobie znaleźć swój
patyk, który mu się szczególnie
podoba i jest łatwy do niesienia
(niezbyt długi i niezbyt gruby).

Młodszym dzieciom może sprawiać
trudność przywiązywanie
sznureczkiem, więc warto im na
kijkach zamocować gumki,

O Patyku Wędrowniku

za które będą zatykały przedmioty. Jeśli mamy różne kolory gumek, pozwólmy im wybrać ulubiony. Starsze dzieci mogą sobie wybrać trochę różnokolorowych sznureczków oraz gumek. Będą nimi przymocowywać przedmioty do kijków, a kolory pomogą im zapamiętać różne przygody.

Do startu! Gotowi?

Powiedz dzieciom, że po drodze będą zbierać okazy przyrody i inne przedmioty, które im się spodobają, żeby zrobić z nich element kijka wędrowniczka. Zachęć je, by idąc słuchały dochodzących zewsząd dźwięków, obserwowały, co czują

O Patyku Wędrowniku

i o czym myślą, zapamiętywały widoki, drzewa, zauważone zwierzęta, zapachy, a także trasę, którą idą. Zebrane przedmioty pomogą im to zapamiętać.

Przypomnij im, co wolno wziąć do ręki, a czego nie, jak na przykład rośliny pod ochroną lub trujące, czy niebezpieczne przedmioty, takie jak potłuczone szkło.

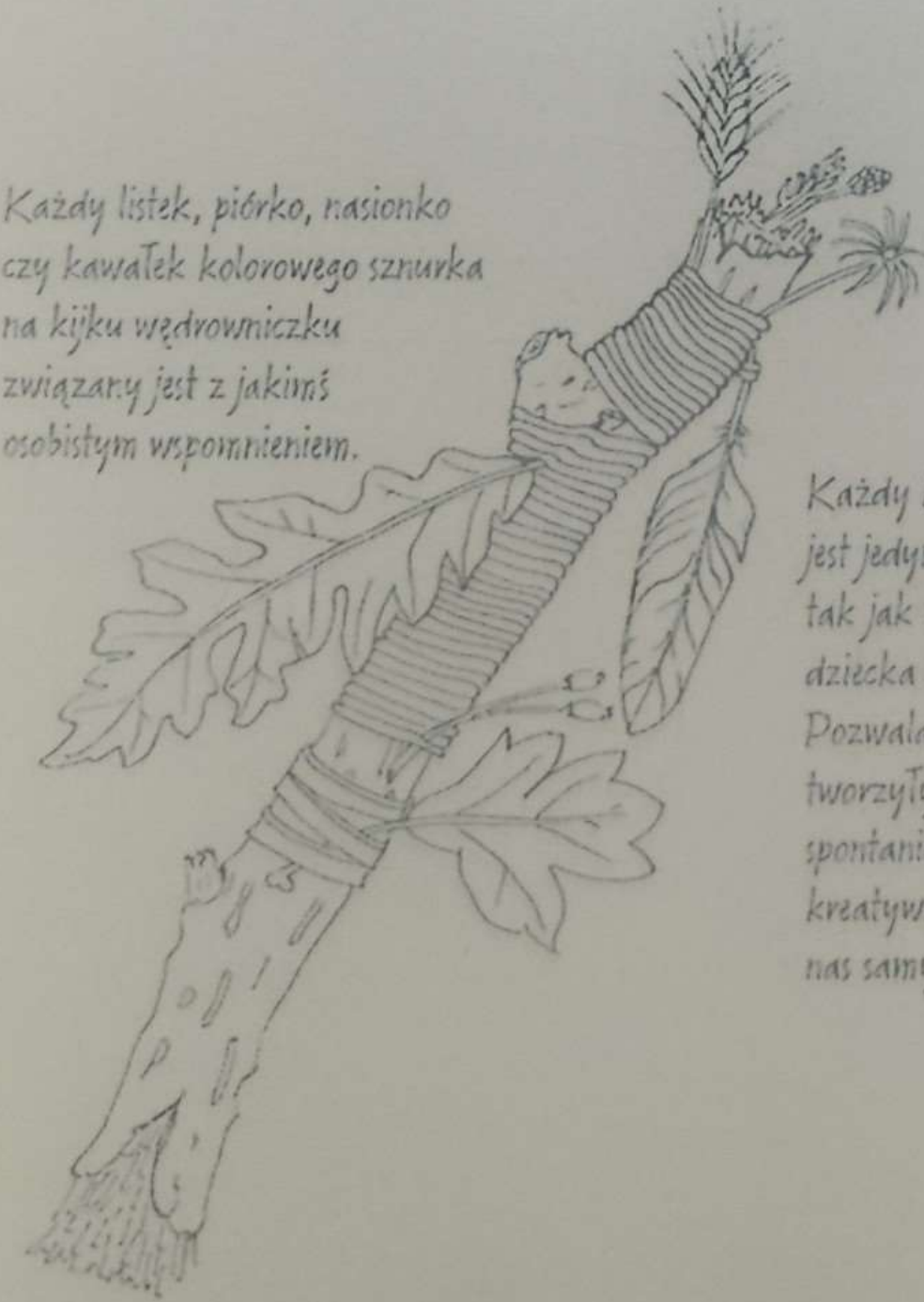
Start!

Udajemy się w drogę. Pierwszą znalezioną rzecz umieszczamy na czubku kijka, by przypominała początek wyprawy, kolejne poniżej, a ostatnią na dole – w połowie kijka

O Patyku Wędrowniku

lub jeszcze niżej. Umożliwi to opowiadanie po kolei, jak przebiegała wycieczka.

*Każdy listek, piórko, nasionko
czy kawałek kolorowego sznurka
na kijku wędrowniczku
związany jest z jakimś
osobistym wspomnieniem.*

*Każdy kijek wędrowniczek
jest jedyny w swoim rodzaju,
tak jak wrażenia każdego
dziecka z wyprawy.
Pozwalamy, by dzieci
tworzyły swe kijki
spontanicznie, a dziecięca
kreatywność zaskoczy
nas samych.*

Na koniec

Poświęć czas na omówienie i podziwianie każdego kijka, jaki okazał się: kolorowy, ciekawy, piękny i wyjątkowy. Zachęć wszystkie dzieci, by opowiedziały innym o swoich wrażeniach z wyprawy, a kijek niech im pomaga wszystko sobie przypomnieć. Gdyby nie za bardzo chciały mówić, naprowadź je pytaniami. Dlaczego wybrały właśnie te przedmioty, który z nich lubią najbardziej, dlaczego i gdzie go znalazły? Porozmawiajcie o tych wybranych przedmiotach. Skąd się wzięły? Do czego służą roślinom lub

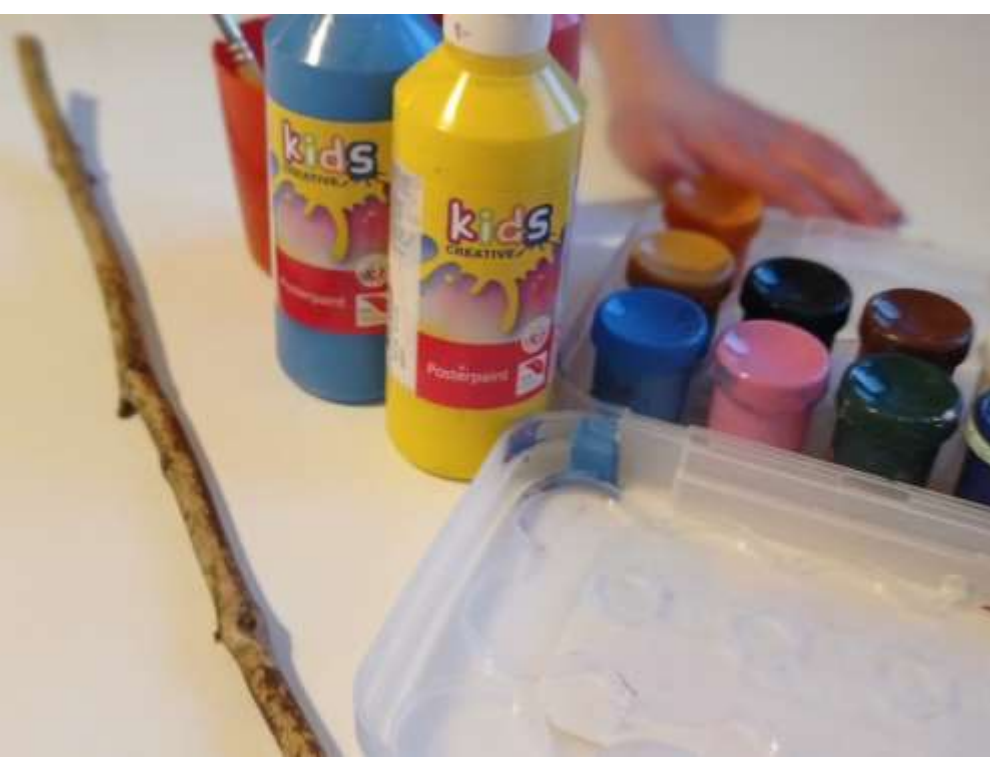
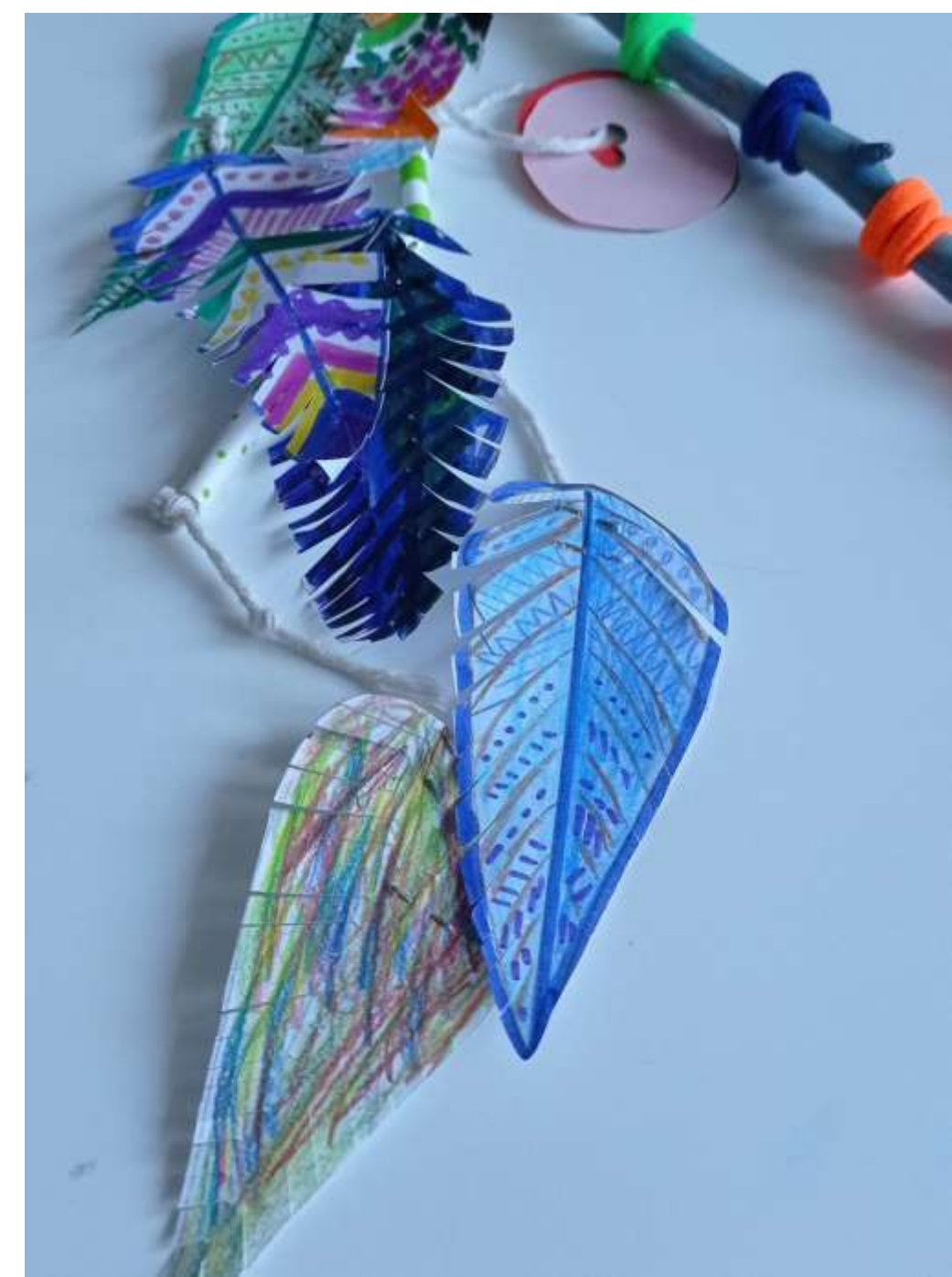
O Patyku Wędroniku

O Patyku Wędrowniku

zwierzętom? Co możemy zrobić, aby kiedyś w przyszłości otaczały nas takie same rośliny i zwierzęta jak dziś?

Amy nasze Patyki
Wędrowniki
przygotowujemy tak:

Joanna Dąbrowska

Dziękuję!